

Eläinten lääkin­nän valvonta 2009

Evira/7307/4011/2010

Eviran raportti
Hyväksymispäivä 14.5.2010

Eläinten terveys- ja hyvinvointiyksikkö

Hyväksyjä Jaana Mikkola

Esittelijä Henriette Helin-Soilevaara

Lisätietoja

Sisällysluettelo

1 VALVONNAN SUUNNITELMALLISUUS JA SEN TOTEUTUMINEN	4
2 TOIMIJOIDEN LAINKUULIAISUUS JA TUOTTEIDEN SÄÄNNÖSTENMUKAISUUS.....	5
2.1 Todettujen säännöstenvastaisuuksien yleisyys ja tyyppi	5
2.2 Todettujen säännöstenvastaisuuksien analyysi	6
2.2.1 Todettujen säännöstenvastaisuuksien esiintyminen	6
2.2.2 Todetuista säännöstenvastaisuuksista seuraavien riskien luonne.....	6
2.2.3 Todettujen säännöstenvastaisuuksien perimmäiset syyt	7
3 AUDITOINNIT JA MUU SAATU PALAUTE	8
4 TOIMET TEHOKKUUDEN VARMISTAMISEKSI	8
4.1 Toimijoille annetut seuraamukset ja niiden korjaavien toimenpiteiden varmistaminen	8
4.2 Valvontajärjestelmään liittyvät korjaavat toimenpiteet.....	8
5 ARVIO YLEISESTÄ ONNISTUMISESTA	8
6 MUUTOKSET VASUSSA	9

1 VALVONNAN SUUNNITELMALLISUUS JA SEN TOTEUTUMINEN

Suomessa ei ole kattavaa erityisesti eläinten lääkintään liittyvää valvontasuunnitelmaa. Lääkitsemisen valvonnasta oli vuonna 2009 yksi EHO¹-hanke, johon lääninhallitukset (1.1.2010 lähtien aluehallintovirastot) osallistuivat Eviran kanssa käytyjen tulosneuvottelujen perusteella. EHO-hanke koski tuotantotilojen lääkekirjanpidon tarkastuksia. Painopistealueena olivat kalanviljelylaitokset. Tuotantotiloille tehtävät tarkastukset tekevät joko läänineläinlääkärit tai näiden tehtävään määräämät eläinlääkärit.

Edellä mainittujen tarkastusten lisäksi lääninhallitukset huolehtivat eläinten lääkitsemisestä annetun lain (617/97) ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta toimialueellaan. Ne valvovat lääkerehujen määräämistä tuotantotiloille sekä puudutteiden määräämistä alkiosiirotoseminologeille. Eläinlääkäreiden on toimitettava lääninhallitukseen näistä lääkemääräyksistä kopio. Samoin lääkkeiden luovutusta tulevien tautitapausten varalle terveydenhuoltoon kuuluville tiloille valvotaan lääninhallituksissa. Lääninhallitukseen toimitetaan tilan kanssa solmittu terveydenhuoltosopimus, vuosittain päivitettävä terveydenhuoltosuunnitelma sekä raportti tilalle varalle luovutetuista lääkkeistä.

Eläinlääkäreiden ja tuotantotilojen lääkkeiden käyttöä ja lääkekirjanpitoa koskevia tarkastuksia tehdään myös epäilyn perusteella. Epäilytapauksissa läänineläinlääkäri voi joko tehdä tarkastuksen itse tai määrätä eläinlääkäriin tekemään tuotantotilojen lääkekirjanpitojen tarkastuksen. Eläinlääkäreihin kohdistuvat tarkastukset tekee läänineläinlääkäri aina itse.

Eviran ja lääninhallitusten välisissä tulosneuvotteluissa sovittiin 0-10 **tuotantotilan lääkkeiden käytön ja lääkekirjanpidon tarkastamisesta**/lääni vuoden 2009 aikana. Evira lähetti tarkastuksia koskevan pyyntökirjeen lääneihin 26.2.2009 (Taulukko 1). Vuonna 2009 tarkastusten painopistealueena olivat kalanviljelylaitokset. Tarkastukset tekivät pääosin läänineläinlääkärit.

Tulosneuvotteluissa **ei lainkaan sovittu eläinlääkäreihin kohdistuvien tarkastusten** tekemisestä. Oulun lääninhallitus ja Itä-Suomen lääninhallitus kuitenkin ilmoittivat tekevänsä otantaan perustuvaa valvontaa alueillaan. Oulun lääninhallitus tarkasti viisi eläinlääkäriä ja Itä-Suomen lääninhallitus viisi eläinlääkäriä ja yhden klinikan, jolla työskenteli neljä eläinlääkäriä.

Lisäksi lääninhallitukset tekivät annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa (1/EEO/2007) mukaisesti selvityksen tiloilla, joiden eläimistä havaitaan kansallisessa vierasainevalvontaohjelmassa eläinlääkejäämiä tai tuotantolaitoksen (esim. meijeri tai teurastamo) omavalvonnassa havaitaan eläinlääkejäämiä raaka-aine-erissä. Selvityksen yhtenä osana on tuotantotilan pitämisen lääkekirjanpidon tarkastus. Eläinlääkäreiden epäilyyn perustuvat tarkastukset johtuvat yleensä kanteluista tai tuotantotilan tarkastuksissa havaituista puutteista lääkkeiden käytössä ja luovuttamisessa.

¹ EHO = Eläinten terveys ja hyvinvointivalvontaohjelma

Taulukko 1. Lääninhallitusten kanssa sovitut ja toteutuneet tarkastusmäärät 2009.

Tuotantotilat	Sovittu määrä	Toteutunut	Toteutuma %
Etelä-Suomen lh	0	0	
Itä-Suomen lh	8-10	5	63
Länsi-Suomen lh	9	5	56
Oulun lh	0	3	100
Lapin lh	2-3	2	100
Ahvenanmaan mh	0	0	
Yhteensä	19-22	15	68–79 %
Eläinlääkärit			
Etelä-Suomen lh	-	-	-
Itä-Suomen lh	9	9	100
Länsi-Suomen lh	-	-	-
Oulun lh	5	5	100
Lapin lh	-	-	-
Ahvenanmaan mh	-	-	-
Yhteensä	14	14	100

Lääninhallituksilta pyydettyistä tuotantotilojen tarkastuksista toteutui 15 kpl eli 68–79 %. Kaikki tarkastukset tehtiin pyydetyn kohdennuksen mukaisesti kalanviljelylaitoksilla.

Itä-Suomen lääninhallituksen alueella tehtyjen tarkastusten lukumäärä oli alhaisempi kuin tulosneuvotteluissa sovittu määrä. Tämä johtui lääninhallitukselta saadun selvityksen mukaan resurssipulasta ja aluehallintouudistuksen vaatimasta ylimääräisestä työpanoksesta. Länsi-Suomen lääninhallituksen alueella tehtyjen tarkastusten lukumäärä jäi myös alhaisemmaksi kuin tulosneuvotteluissa sovittu määrä. Myös siellä määrän alhaisuus johtui selvityksen mukaan resurssipulasta ja siitä, että meijerien omavalvonnassa havaittujen lääkejäämien perusteella tehtiin 8 kpl maidontuotantotilojen tarkastuksia. Sen sijaan Oulun lääninhallitus ei luvannut tulosneuvotteluissa yhtään tarkastusta, mutta toteutti kolme.

Sekä Oulun että Itä-Suomen lääninhallitus tekivät kaikki otantaan perustuvat eläinlääkäreiden tarkastukset, jotka ne olivat ilmoittaneet tekevänsä. Lisäksi epäilyyn perustuen tarkastettiin Länsi-Suomen lääninhallituksen alueella yksi eläinlääkäriasema ja Etelä-Suomen lääninhallituksen alueella kolme eläinlääkärinä. Länsi-Suomen lääninhallituksen alueella yksi epäilyyn perustuva tarkastus jäi tekemättä, sillä eläinlääkäriä ei tavoitettu. Oulun lääninhallitus siirsi yhtä eläinlääkärinä koskevan tarkastuksen Eviran käsiteltäväksi ammatinharjoittamislain nojalla, sillä eläinlääkäri kieltäytyi tarkastuksesta.

2 TOIMIJOIDEN LAINKUULIAISUUS JA TUOTTEIDEN SÄÄNNÖSTENMUKAISUUS

2.1 Todettujen säännöstenvastaisuuksien yleisyys ja tyyppi

Tuotantotilan lääkkeiden käytön ja lääkekirjanpidon tarkastus tehtiin erityisen tarkastuspöytäkirjan (Evira 15504/1) mukaisesti. Tarkastuksilla käydään läpi lääkityskirjanpito, tilalla olevat lääkkeet, lääkittyjen eläinten merkitseminen sekä lääkkeiden säilyttäminen. Tarkastuksessa asia todettiin olevan kunnossa, lievästi puutteellinen tai lääkitsemissäädöksiä rikotun tavalla, josta seurasi sanktioita. Lievissä epäkohdissa lääninhallitus antoi ohjausta sekä tarvittaessa määräajan, mihin mennessä säädöstenvastaiset käytännöt tuli korjata. Kalanviljelylaitoksista 53 %:lla oli epäkohtia tarkastuksessa.

Eläinlääkäreiden lääkkeiden käytön, luovuttamisen ja määräämisen sekä lääkekirjanpidon tarkastuksia varten on samoin oma tarkastuspöytäkirjapohja. Lievissä tapauk-

sisä, kuten tapauksissa, joissa lääkekirjanpito on joltain osin puutteellinen, potilasasiakirjat eivät olleet täydellisiä tai varastossa on vanhentuneita lääkevalmisteita, lääninhallitus antoi eläinlääkäreille ohjausta. Jos lieviä puutteita on useita, lääninhallitus tekee uusintatarkastuksen ja varmistaa, että puutteet on korjattu. Vakavimmat tapaukset, joihin tulee puuttua eläinlääkäreiden ammatinharjoittamisesta annetun lain nojalla (29/2000), lääninhallitukset siirtävät Eviran käsiteltäviksi. Taulukossa 2 prosentiosuudet on laskettu otantaan kuuluneista, tarkastetuista eläinlääkäreistä, joita oli kaikkiaan 14 kappaletta. Havaitut epäkohdat olivat lieviä.

Taulukko 2. Tarkastuksissa havaitut epäkohdat 2009.

	Ei epäkohtia	Epäkohtia	Vakavia puutteita
Tuotantotilat	7 kpl (47 %)	8 kpl (53 %)	1 kpl (7 %)
Eläinlääkärit	3 kpl (21 %)	11 kpl (79 %)	0 kpl (0 %)

2.2 Todettujen säännöstenvastaisuuksien analyysi

Tarkastuksilla todetut säännöstenvastaisuudet olivat pääsääntöisesti samankaltaisia kuin vuosina 2007 ja 2008. Myös eri säännöstenvastaisuuksien prosentiosuudet noudattavat edellisten vuosien mallia.

2.2.1 Todettujen säännöstenvastaisuuksien esiintyminen

Tuotantotiloilla puutteita havaittiin lääkekirjanpidossa 7 tilalla (47 %), vanhentuneiden lääkkeiden hävittämisessä 3 tilalla (20 %) ja eläinten merkitsemisessä lääkehoidon ja varoajan aikana 4 tilalla (27 %). Kolmella kalanviljelylaitoksella nukutusaineen käytöstä ei ollut kirjanpitoa. Yhden kalanviljelylaitoksen kohdalla tehtiin tutkintapyyntö poliisille mahdollisesta lääkkeen laittomasta maahantuonnista ja jakelusta.

Eläinlääkäreiden lääkkeiden käytön ja lääkekirjanpidon tarkastuksissa havaittiin puutteita huumausainekirjanpidossa tai huumausaineiden käsittelyssä seitsemällä eläinlääkärillä (50 %). Huumausainekirjanpidosta puuttuu yleensä pullokohtainen kirjanpito. Lisäksi yhdellä eläinlääkärillä (7 %) huumausaineiden säilyttäminen oli puutteellista. Kuudella (43 %) eläinlääkärillä oli puutteita terveydenhuoltotiloille tulevien tautitapausten varalle luovutettavien lääkkeiden luovutusehtojen täytymisessä. Yhdessä tapauksessa eläinlääkäri teki tilalle terveydenhuoltokäynnin harvemmin kuin lainsäädäntö edellyttää. Kuusi (43 %) eläinlääkäreitä ei ollut toimittanut lääninhallituksille säädösten mukaisesti terveydenhuoltosopimuksia ja –suunnitelmia tai raporttia tulevien tautitapausten varalle luovuttamistaan varoajallisista ja injektiona annettavista lääkkeistä. Lisäksi neljän eläinlääkärin (28 %) tekemät terveydenhuoltosuunnitelmat olivat puutteelliset. Kahdella eläinlääkärillä (14 %) oli varastossaan vanhentuneita lääkkeitä. Neljä eläinlääkäreitä oli antanut puutteellisia tietoja luovuttamistaan tai käyttämistään lääkkeistä eläimen omistajalle tai haltijalle. Yksi (7 %) eläinlääkäri oli määrännyt lääkerehua yli kuukauden tarvetta vastaavan määrän.

2.2.2 Todetuista säännöstenvastaisuuksista seuraavien riskien luonne

Tuotantotilojen tarkastuksissa esille tulleet puutteet voivat lisätä mahdollisuutta, että eläinlääkejäämiä joutuu elintarvikeketjuun, eläinten hyvinvointi heikkenee tai ympäristön kuormitus lisääntyy. Pääsääntöisesti tarkastuksissa havaittujen puutteiden laatu oli lievä ja tästä syystä käytännön riskit jäävät pieniksi.

Eläinlääkäreiden tarkastuksissa todetut puutteet lääkkeiden luovuttamisessa ja erityisesti liian vapaa mikrobilääkkeiden luovuttaminen lisäävät mikrobilääkeresistenssin kasvua ja ympäristöhaittoja sekä heikentävät elintarvikeeturvallisuutta. Välinpitämättömyys huumausaineisiin liittyvien säädösten noudattamisessa voi lisätä huumausaineisiin liittyvää rikollisuutta esimerkiksi eläinlääkärin vastaanotolle tehtyjen murtojen kautta, jolloin huumausaineita voi joutua asiattomien käsiin.

Eläinlääkäreiden lääkkeiden käytön, määräämisen ja luovuttamisen ja lääkekirjanpidon tarkastukset ovat ensi sijassa ammatinharjoittamisen valvontaa. Tarkastukset voivat kohdistua sekä tuotantoeläimiä että lemmikkieläimiä hoitaviin eläinlääkäreihin. Tuotantoeläimiä hoitavien eläinlääkäreiden tarkastukset palvelevat myös elintarviketurvallisuutta. Sen lisäksi sekä tuotanto- että lemmikkieläimiä hoitavien eläinlääkäreiden tarkastukset palvelevat eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja välillisesti myös kansanterveyttä. Tuotantoeläinten lääkitsemisen osalta suurin merkitys on lääkkeiden luovutukseen liittyvillä säännöstenvastaisuuksilla sekä tietojen antamisella tuotantoeläinten lääkityksistä. Erityisesti tietojen antaminen tuotantoeläinten lääkityksestä on tärkeää, sillä eläimen omistajan on ilmoitettava tiedot lääkityksestä osana ketjuinformaatiota teurastamoilla. Tuotantotilalla pidettävä kirjanpito on myös yhtenä täydentävien ehtojen valvonnan osana vuonna 2010. Lisäksi puutteet kirjanpidossa ja potilasasiakirjoissa vaikuttavat välillisesti tapauksissa, joissa esimerkiksi elintarvikkeesta löydetään lääkettä yli sallittujen enimmäismäärien tai tapauksissa, joissa on syytä epäillä laitonta lääkkeiden käyttöä.

Vaikka yksittäisinä rikkomuksina puutteet lääkekirjanpidossa tai potilaskortistossa eivät ole suuria, tällaiset rikkomukset toistuvina sekä yhdistyneenä lääkkeiden luovutuksen säännöstenvastaisuuteen voivat aiheuttaa merkittäviäkin elintarviketurvallisuuksiriskejä. Riskejä aiheuttaa erityisesti se, että lääkkeiden käyttö tällaisissa tapauksissa ei ole enää eläinlääkärin kontrollissa ja tuottajat lääkitsevät eläimiä omatoimisesti. Tällöin lääkettä riski elintarvikkeissa kasvaa. Lisäksi näissä tapauksissa eläinten terveys ja hyvinvointi ovat vaarassa, jos tuottaja käyttää sairauksia lääkittämään vääränlaisia lääkkeitä, yrittää korjata olosuhdeongelmia lääkkeillä tai pahimmillaan yrittää lääkkeillä hoitaa jotain vaarallista, helposti leviävää eläintautia. Terveystieteidenhuoltosuunnitelmaan tuleekin kirjata tarkasti toimintaohjeet eläimen omistajille ja haltijoille, kun he aloittavat lääkityksen eläimelle tai jos eläimen oireet poikkeavat tavanomaisen tulehdussairauksien hoidosta. Terveystieteidenhuoltosopimuksen tehneet eläinlääkärit on myös varmistettava, että eläinten omistaja tai haltija noudattaa näitä toimintaohjeita.

2.2.3 Todettujen säännöstenvastaisuuksien perimmäiset syyt

Tuotantotilojen osalta kalanviljelylaitoksilla oli odotusten mukaisesti paljon huomautettavaa. Kuitenkin tarkastuksissa esille tulleet puutteet olivat pääsääntöisesti lieviä ja johtuivat joko toimijoiden välinpitämättömyydestä noudattaen annettuja säädöksiä tarkasti tai mahdollisesta tietämättömyydestä.

Eläinlääkäreiden tarkastuksissa todetut puutteet johtuvat pääosin joko piittaamattomuudesta tai tietämättömyydestä. Tietyillä eläintiheillä alueilla eläinlääkäreiden työmäärä saattaa nousta niin suureksi, ettei lainsäädännön vaatimia paperitöitä pysty tekemään työaikana.

Koska samat puutteet tulevat esille tarkastuksissa vuosittain, on tiedotukseen ja koulutukseen panostettava aikaisempaa enemmän. Eläinlääkäreitä koulutetaan vuosittaisella Lääkepäivällä hallittuun eläinlääkkeiden käyttöön. Lisäksi lääkeasioita käsitellään tarvittaessa läänineläinlääkäripäivillä. Virkaeläinlääkäreille luennoidaan lisäksi eläinten lääkintään liittyvästä lainsäädännöstä Virkaeläinlääkäri-kurssilla. Eläinlääketieteen kandidaateille luennoidaan ao. lainsäädännöstä yliopiston järjestämällä kurssilla. Eviran Saparo-tiedotteeseen kirjoitetaan säännöllisesti lääkitsemiseen liittyvistä säädöksistä. Lisäksi vuoden 2009 lopulla julkaistiin päivitetty versio Hevosten lääkitysoppaasta, joka on suunnattu hevosten omistajille ja eläinlääkäreille.

3 AUDITOINNIT JA MUU SAATU PALAUTE

FVO teki huhtikuussa 2009 vierasainevalvontaa ja lääkkeiden käytön valvontaa tuotantotiloilla koskevan tarkastuksen Suomeen. Valvonta arvioitiin pääosin toimivaksi, tosin FVO kiinnitti loppuraportissaan huomiota erityisesti tuotantotilojen tarkastusten pieneen lukumäärään. Lisäksi raportissa kiinnitettiin huomiota siihen, ettei säännöstenvastaisten löydösten kohdalla tehdä uusintatarkastuksia, joilla varmistuttaisiin korjaavien toimenpiteiden toteutumisesta tiloilla.

Muita auditointeja ei ole tehty.

4 TOIMET TEHOKKUUDEN VARMISTAMISEKSI

4.1 Toimijoille annetut seuraamukset ja niiden korjaavien toimenpiteiden varmistaminen

Tuotantotilojen tarkastusten perusteella annettiin määräaikoja epäkohtien korjaamiseksi. Yhdessä tapauksessa tehtiin tutkintapyyntö poliisille.

Eläinlääkärien tarkastusten perusteella lääninhallitukset antoivat ohjausta eläinlääkäreille, joiden lääkkeiden käytön ja lääkekirjanpidon tarkastuksissa havaittiin puutteellisuuksia. Ohjausta annettiin kaikkiaan 11 eläinlääkärille. Uusintatarkastus tehtiin neljälle eläinlääkärille.

4.2 Valvontajärjestelmään liittyvät korjaavat toimenpiteet

Eläinten lääkitsemisen valvonta sekä tuotantotilojen että eläinlääkäreiden osalta perustuu vuosittain käytäviin tulosneuvotteluihin lääninhallitusten (1.1.2010 alkaen aluehallintovirastot) kanssa. Otantaan perustuvat tarkastukset eivät ole lakisäätteisiä, vaan ne ovat olleet Eläinten terveys- ja hyvinvointivalvontaohjelman mukaisia EHO-projekteja. Lääninhallitukset ovat osallistuneet niihin oman tarpeensa mukaisesti. Tästä syystä lääkitsemisen valvonta ei ole tasapuolista eikä yhdenmukaista, sillä joidenkin läänien alueilla ei tehdä otantaan perustuvia tuotantotilojen tarkastuksia, joidenkin alueilla ei taas tarkasteta eläinlääkäreitä ja joidenkin läänien alueilla ei tarkasteta kumpikaan. Toisaalta otantaan perustuvat tarkastukset ovat raskas valvontatapa. Olisikin tehokkainta, jos lääninhallituksilla olisi keinot yleiseen lääkkeiden käytön valvontaan alueillaan ja tarkastuksia tehtäisiin ainoastaan epäilyyn perustuen tai tarkasti valitun riskiperusteen mukaan.

FVO mainitsi tarkastusraportissaan valvontajärjestelmän puutteeksi seurantatarkastusten puuttumisen. Seurantatarkastukset, joilla seurataan annetun ohjauksen toteutumista, jäivät pääsääntöisesti tekemättä lääninhallitusten resurssipulan vuoksi. Lisäksi lääninhallituksen eläinten lääkitsemisestä annetun lain (617/97) mukaiset pakokokeinot tuotantotiloilla ovat erittäin rajoitettuja ja koskevat pääasiassa kiellettyjen aineiden löytymistä sekä toistuvia varoikaylytyksiä. Tietyistä säännöstenvastaisuuksista on säädetty rikoslaisissa, jolloin lääninhallituksen on mahdollista tehdä rikosilmoitus kyseisestä asiasta. Muilta osin lääninhallituksen rooli on lähinnä ohjaava.

5 ARVIO YLEISESTÄ ONNISTUMISESTA

Tuotantotilojen lääkkeiden käytön ja lääkekirjanpidon tarkastuksia määrättiin tehtäväksi 19–22. Määrätyistä tarkastuksista tehtiin 12 eli 63 %, mutta lisäksi Oulun lääninhallitus teki 3 tarkastusta tulosopimusten ulkopuolelta. Tavoite toteutui ainoastaan kohtuullisesti. Yhtenä syynä oli muun muassa se, että Itä-Suomen ja Länsi-Suomen lääninhallitukset jäivät sovitusta tavoitteesta johtuen resurssipulasta. Tuo-

tuotantotilojen tarkastuksissa todettiin lieviä puutteita 53 % tiloista ja lääninhallitus antoi ohjausta niiden korjaamiseksi. Yhdellä tilalla tarkastus johti tutkintapyyntöön poliisille. Tuotantotilojen tarkastukset osoittautuivat tarpeellisiksi sen vuoksi, että niiden avulla saatiin tietoa lääkkeiden käytöstä kalanviljelylaitoksilla, jonka perusteella voidaan ohjausta ja neuvontaa kohdentaa oikein. Lisäksi tarkastuksilla pystyttiin neuvomaan ja ohjaamaan toimijoita.

Eläinlääkäreiden osalta kaikki sovitut tarkastukset tehtiin. Valvontaa ei voida kuitenkaan pitää onnistuneena, sillä ainoastaan kaksi lääninhallitusta tarkasti eläinlääkäreitä otantaan perustuen. Epätasainen tarkastusten jakautuminen vaarantaa valvonnan tasapuolisuuden ja lisäksi tietyillä alueilla työskentelevät eläinlääkärit jäävät kokonaan otantaan perustuvan valvonnan ulkopuolelle. Tämä saattaa lisätä piittaamattomuutta ja välinpitämättömyyttä lainsäädännön noudattamisessa.

Eläinlääkäreiden lääkkeiden käytön, luovuttamisen ja määräämisen valvonta on tärkeää, sillä yksi eläinlääkäri hoitaa eläimiä usealla tilalla. Kuitenkin nykyinen, tarkastuksiin perustuva valvonta on raskasta ja runsaasti resursseja vaativaa ja sillä pystytään valvomaan vain murto-osaa praktisoivista eläinlääkäreistä. Tulevaisuudessa olisi sokin pohdittava muita keinoja valvonnalle. Niin kauan kuin näitä keinoja ei ole, on Eviran ja lääninhallitusten välisissä tulosneuvotteluissa kuitenkin sovittava myös otantaan perustuvasta eläinlääkärien valvonnasta jokaisen lääninhallituksen alueella.

6 MUUTOKSET VASUSSA

Tuotantotilalla pidettävä kirjanpito tuotantoeläimille annetuista lääkityksistä on vuonna 2010 ensimmäistä kertaa osa täydentävien ehtojen valvontaa. Tämä tulee muuttamaan jonkin verran riskiperusteista, otantaan perustuvaa valvontaa tuotantotiloilla. Tässä valvonnassa on käyty läpi lääkityskirjanpito, tilalla olevat lääkkeet, lääkittyjen eläinten merkitseminen sekä lääkkeiden säilyttäminen, eli tarkastus on ollut laajempi kuin täydentävien ehtojen valvonnan yhteydessä tulee olemaan.